

של נעליך מעל רגליך

וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרְב הֵלֶם שֶׁל נַעְלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמָּת קִדָּשׁ הוּא: (שמות פרק פסוק ה)

וַיֹּאמֶר שׁוּר צָבָא ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נַעְלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו קִדָּשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: (יהושע פרק ה פסוק טו)

חגור מתניך ושים תרמילך על כתפך
שא רגליך והרחק בשבילי ארצך
קום, התהלך בארץ אבותיך
צעד אל תפחד
בחירות ובשלום בין משעוליה
הט אזנך אל הקולות
שא מבטך אל המראות
של הארץ היפה והפצועה הזאת.

עצור מרוצתך האט צעדיך
ראה והבט לנגד עיניך
השדה הרחוק
היער הירוק
ההר והגיא, יופי עד בלי די
אתה רואה שם את הבית
את הפרח, את הילד הצוחק?
במקום שהם נפלו
שם הבית עומד
במקום שהם שאגו
ילד משחק
במקום בו כרעו גיבורים
כלניות נוריות ופרגים
בדם מאדימים

דע במדעך את קורות עמך
זכור את שהיו כאן לפניך
הם שסללו נתיבות
הם שלחמו מלחמות
הם שחפרו שוחות
הם שבנו החרבות

חשוב על מה שתשאיר אחרריך
הט אזנך אל שיח צעיריך
ספר להם את שראו עיניך
כי הם שיצעדו במשעוליך
וישארו את הלפיד אחרריך
שנהיה ראויים
לפועל ידינו
שניזכר לטוב
על מעשה ידינו
שנשאיר משהו ועוד לבאים אחרינו

כמשה אל מול הסנה
הבוער ואינו אוכל
כיהושע אל מול יריחו
אשר נלחם לה ויוכל
של נעליך מעל רגליך

של נעליך מעל רגליך
והורד עֲדָיְךָ מעליך
כי האדמה אשר אתה עומד עליה
ספוגה בדם בניה אהוביה
אשר נתנו בלי חשבון
כל אשר להם
למען יחיו בביטחון
הבאים אחריהם

הסר צעיפך מעל ראשך
פשוט בגדי מחלצותיך
לבש לבן כחול
טהור וחדש
ככהן גדול
בעבודתו במקדש
כי יום זכרון הוא היום
יום כיפורים
יעלו בו ויבואו עד מרום
שמות כל הנופלים

הסר מעילך מעל כתפך
התר קִינָה מאזור מתניך
הרכן ראשך
אל מול המצבות
הדוממות והחיות
ועליהן השמות
של כל הנשמות הטהורות
שידעו סבל רב ומכאובות
כעת הם כבר נחים
מנוחת עולמים
בזוהר השמש על האבן
מאירים ומזהירים
שוקטים דוממים
בינות לברושים הנישאים

שנזכה לבניין ונחמה
מחלקי המים הדומעים

